

CURTEA DE APEL NORD

Dosar nr.1r-153/26
1-25113842-03-1r-25022026

Judecătoria Orhei, sediul Central
Judecător: Iurie Movilă

DECIZIE În numele Legii 02 iulie 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În completul compus din:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Ghenadie Liulca
Aurelia Andronache, Victoria Robu

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul comun declarat de către inculpatul Adamovschi Igor și avocatul acestuia Botnari Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026, pe cauza penală:

Adamovschi Igor, născut la *****,
originar din *****, domiciliat în *****,
moldovean, cetățean al Republicii Moldova,
studii medii, nesupus militar, divorțat,
neangajat în câmpul muncii, anterior judecat,

-recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal,

Termenele de judecare a cauzei:

- instanța de fond: 08 august 2025 – 22 ianuarie 2026;
- instanța de recurs: 20 februarie 2026-02 iulie 2026.

Ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026 Adamovschi Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal și cu aplicarea art.80/1 din Codul penal, s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt

sute) unități convenționale, ce constituie suma de 40000 (patruzeci mii) lei. Potrivit art.64 alin.(3/1) din Codul penal, inculpatul Adamovschi Igor fiind în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie.

Prin sentință s-a soluționat soarta corpului delict.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că Adamovschi Igor, la 20.05.2025, aproximativ la ora 02:40 minute, conducând mijlocul de transport de model „Toyota Prius” cu numere le înmatriculare *****, prin mun. Orhei, str. 32 august 1989, nr.80, cu direcția de ieșire din mun. Orhei, a fost stopat de către angajații Serviciului Patrulare a Secției Securitate Publică al IP Orhei, ***** și *****, care se aflau în serviciu de menținerea ordinii publice și asigurarea securității circulației rutiere prin profilaxia, identificarea și documentarea contravențiilor în traficul rutier, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 9700, din motiv că se deplasa neuniform pe carosabil, iar în timpul documentării au stabilit că Adamovschi Igor nu deține permis de conducere.

Tot atunci, Adamovschi Igor cunoscând cu certitudine că poliția este o instituție publică specializată a statului în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, iar polițistul este un funcționar public cu statut special, persoană publică în sensul art. 123 alin. (2) Cod penal, realizând că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, și urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul colaboratorilor IP Orhei în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute, a oferit și dat angajaților IP Orhei mijloace bănești pentru ai determina să ignore obligațiile funcționale și să nu-l documenteze, sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute de art.231 alin. (2) din Codul Contravențional, iar fiind avertizat că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, și-a continuat acțiunile sale infracționale și a dat o bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei și două bancnote cu nominalul de 50 lei, mijloace financiare în sumă totală de 300 lei, pentru neînregistrarea faptei contravenționale, acțiuni care au fost denunțate de către angajații IP Orhei.

Astfel, prin acțiunile sale Adamovschi Igor, a comis infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod Penal-*coruperea activă, adică oferirea și darea personală,*

unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a îndeplini și grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs comun declarat de către inculpatul Adamovschi Igor și avocatul acestuia Botnari Nicolae solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie casată în partea stabilirii pedepsei sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Adamovschi Igor, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa amenzii în cuantum de 500 u.c., infracțiunea imputată lui Adamovschi Igor este ușoară, a recunoscut vina.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) Cod de procedură penală: ”recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Colegiul, urmare a verificării aspectelor de fapt și temeiului de drept pentru recurs în raport cu materialele cauzei penale, va dispune respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări soluția judiciară, pe care o consideră întemeiată.

Conform art.437 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală prevede că, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

În fapt, Colegiul concluzionează, caracterul întemeiat al sentinței de condamnare în latura ce ține de constatarea faptelor penale și încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Adamovschi Igor, rezultată din examinarea ei obiectivă și multiaspectuală, cu cercetarea nemijlocită de către instanța de fond a bazei probante administrate pe caz, la care părțile au avut acces în egală măsură.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, recurenții nu contestă încadrarea juridică a faptelor, acesta recunoscând comiterea lor, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală sub formă de amendă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, solicitând atenuarea pedepsei și anume prin stabilirea unei pedepse minime.

Ce ține de recursul declarat care critică sentința în latura stabilirii pedepsei, Colegiul arată că, contrar alegațiilor recurenților, la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea persoanei vinovate.

În așa mod, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Adamovschi Igor a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal și de prevederile art.75 Cod penal.

Așadar, potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv, la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La fel, contrar solicitării recurenților instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, conform căruia, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aici, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului.

Astfel, instanța de judecată stabilește tipul sau quantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

În susținerea poziției de respingere a recursului, Colegiul penal menționează că instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care, conform art.16 alin.(2) Codul penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, care se pedepsește cu amendă de la 500 la 1500 unități

convenționale, totodată la stabilirea cuantumului și tipului pedepsei, instanța de fond a reținut drept circumstanțe atenuante, conform art.76 Codul penal, căința sinceră, iar circumstanță agravantă conform art. 77 Cod penal- anterior a comis infracțiuni, fiind condamnat la pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel ținând cont de faptul, că legiuitorul pentru infracțiunea imputată în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal a prevăzut sancționarea cu amendă, iar recurenții au solicitat aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime minimă, Colegiul penal relevă că instanța de fond ținând cont de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, anterior a fost în conflict cu Legea penală, just a considerat că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, ce a fost individualizată între limita minimă și limita maximă prevăzute de lege - 800 unități convenționale.

Contrar solicitării recurenților, instanța de recurs notează că instanța de fond motivat a justificat poziția luată și soluția pronunțată în sensul stabilirii în privința lui Adamovschi Igor anume a pedepsei cu amendă în mărime de 800 unități convenționale, pedeapsă stabilită cu aplicarea prevederilor art.80¹ alin.(1) Cod penal la limita proporțională faptei comise.

Astfel, reținându-se circumstanțele descrise supra, precum și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală în coroborare cu art.80¹ Cod penal, instanța de recurs va fi solidară cu concluzia instanței de fond, că pedeapsa cu amendă în cuantumul stabilit de instanța de fond este unica care va duce la atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de fond la emiterea sentinței a motivat suficient soluția adoptată și necesitatea aplicării în privința inculpatului anume a pedepsei sub formă de amendă, nefiind careva circumstanțe noi întru admiterea solicitării de stabilire a unei amenzi în cuantum minim, iar circumstanțele invocate de recurenți au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei, totodată pedeapsa just și legal fiind stabilită în limitele prevăzute de art.80¹ Cod penal.

La opinia instanței de recurs, pedeapsa este stabilită cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, Colegiul considerând că, va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării

legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Din considerentele expuse, Colegiul penal consideră că pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia este echitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

În circumstanțele descrise și reținute la caz Colegiul penal consideră întemeiată soluția adoptată de instanța de fond, iar alegațiile apărătorului-recurent din cererea de recurs nefiind relevante speței.

Pe cale de consecință, se impune respingerea recursului ca nefondat, or, instanța de fond a emis o sentință absolut corectă, legală și întemeiată, stabilindu-i lui Adamovschi Igor pedeapsa adecvată celor săvârșite.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul comun declarat de către inculpatul Adamovschi Igor și avocatul acestuia Botnari Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026, pronunțată pe cauza penală de condamnare a lui **Adamovschi Igor** în baza art.325 alin.(1) Cod penal, cu menținerea ei fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:

Judecător:

Judecător:

Copia corespunde originalului.